

servewiel en met het oog op bandletten de terugreis te aanvaardden. Wij waren een half uur op weg toen plotseling de motor stopte. Over de vlakke hulle de wind. De stiltte in de cabine werd plotseling onderbroken door een vreemd geluid. De arme assistent zat te klappertanden. Op mijn vraag wat eraan scheelde, schreeuwde hij bijna dat hij het wel gezegd had en dat wij beter in Goorn een slaapplaatsje hadden kunnen zoeken. Dit hielp echter helaas de motor niet op gang, dus improviseerde ik een noodlamp met behulp van het dashboordlampje en wat antennehant en ging daarmee op onderzoek onder de motorkap. Na een scherp eindhooft gemarteld met bougies, mobine en stroomverdelers kwam eindelijk de dader te voorschijn. In de stroomverdelers lag een losse veer die sluiting tussen onderbreker en het huis maakte. Toen de motor weer onberspelijk liep, klonk dit geluid ons als muziek in de oren.

In de herberg waar wij op de heenreis waren geweest probeerden wij of de limonade al wat smakelijker was geworden. Dit bleek niet het geval te zijn. Wel kwam er een oude man naar ons toe, die vroeg of hij met ons naar Teheran mocht rijden, maar „poel na-dere“ (geen geld). Ondanks de bedenkingsen van Hornmooze, die beweerde dat deze man ons op een plaats zou laten stoppen waar wij dan zouden worden betoofd, stonde ik toe.

In één ruk reden wij naar Teheran. Toen de lichtjes van de stad zichtbaar werden, begon de assistent zelfs te zingen. Op een zeker punt begon de lifter te bonken als teken dat hij eruit wilde. Wij stopten en lieden hem uit de bak. Toen kwam wat wij niet hadden verwacht. In plaats van een bedankje voor deze lift van meer dan 100 km verzocht hij ons hem geld te geven. Hij vond het maar raar dat wij daar niet op ingingen.

Na nog Hornmooze te hebben afgezet, bereikte ik mijn pensioen. Volgens de kilometerteller hadden wij er 300 opzitten. Mijns inziens had ik mijn bed wel verdiend. A. de Boer.

Oplossing Puzzel

45

paradebas; avondster; potdeksel; inktroker; appelmoes; melodrama; erf-genaam; nagelkaas; tarwestro; oppervlak; edelknaap.
De beginletters vormen het woord: Papiamentoe.

Prijswinnaars

1. (f 15,—) mej. M. C. v. Duin, 3380.
2. (f 10,—) B. Janssen, 3321.
3. (f 7.50) A. J. Pak, 2443.
4. (f 5,—) H. Saat, 2969.
5. (f 5,—) D. A. Koemans, 2969.
6. (f 5,—) J. C. Warnerdan, 2510.

WERKTIJDVERKORTING

De vorige week ontvingen wij van het College van Rijksbestuurde mededeling, dat onze aanvraag tot het verkorten van de werkdag met ingang van het volgende jaar is goedgekeurd.

Te beginnen op 2 januari wordt in de fabriek dus 45 uur in plaats van 48 uur per week gewerkt, op de kantoren 41½ uur in plaats van 43½ uur per week. De wekelijkse werkdag wordt verdeeld over 5 dagen, namelijk maandag t/m vrijdag, waardoor de werkdagen als volgt zijn vastgesteld: fabriek: 7.30 uur—17.00 uur met een half uur pauze; kantoor 8.30 uur—17.18 uur met een half uur pauze.

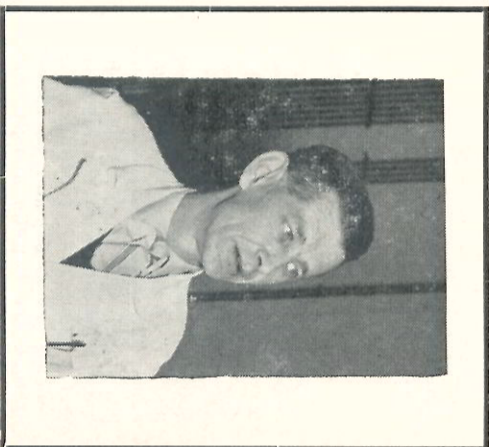
KOPY VDH-tje

Doordat in het nieuwe jaar het VDH-tje 's vrijdags zal worden uitge-reikt, moeten de daarin op te nemen publicaties uiterlijk de vrijdag daaraan voorafgaande in het bezit zijn van de redactie.

W.W.

EIND GOED. AL GOED.

WILLEM.

IN MEMORIAM M. RONELTAP

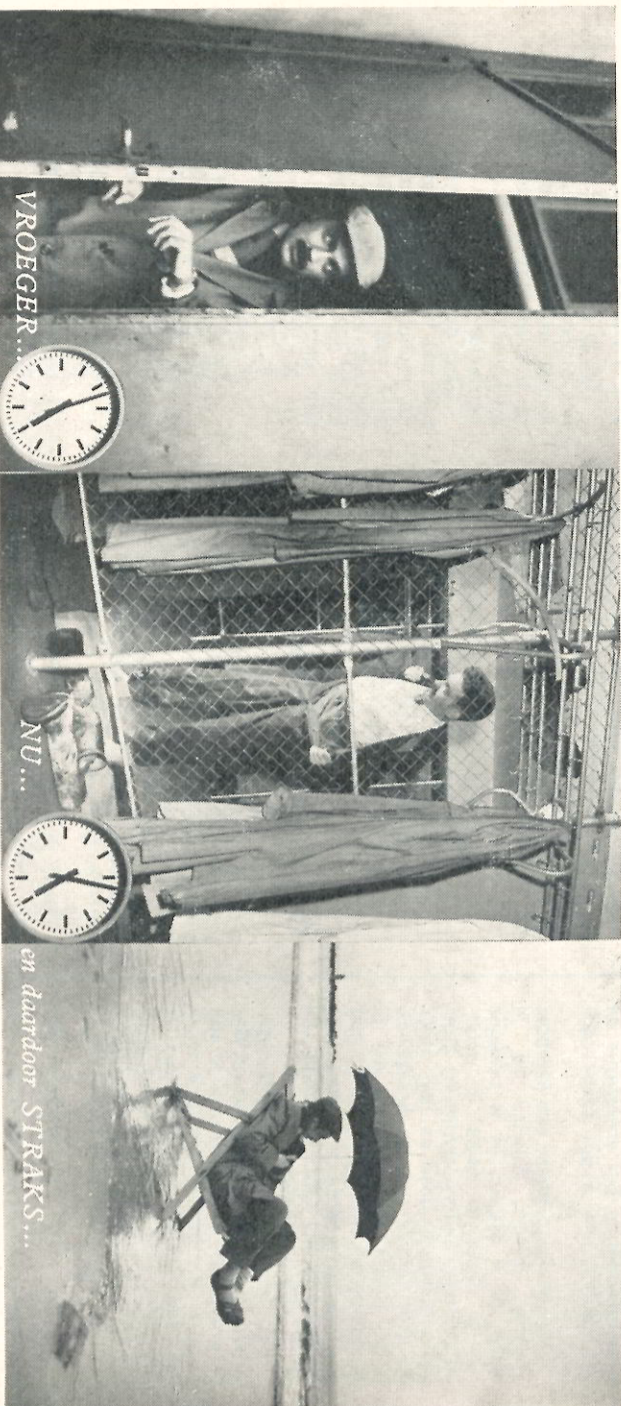
Heden, 27 december, bereikte ons het bericht dat op tweede Kerstdag onze medewerker, de heer M. Roneltap, plotseling was overleden.

De heer Roneltap was een zeer toegewijd werker, wie geen moeite teveel was wanneer het de belangen van V.d.H. Heem N.V. gold. De wijze waarop hij zich van zijn plicht kweet, was boven alle lof verheven, ondanks het feit, dat dit in vele gevallen ten koste van zijn eigen goedrust ging. De manier, waarop hij voor zijn medewerkers opkwam, heeft mij menigmaal getroffen. De gesprekken, die wij samen voerden, deden hem mij kennen als een zorg-zame huisvader.

Dit plotselinge heengaan heeft op ons allen een diepe indruk gemaakt. Ik spreek de hoop uit, dat zijn vrouw en kinderen in het bovenstaande enige troost zullen vinden om het zware verlies dat hun heeft getroffen, te kunnen H. Hey.

TV-CONCERT

Zondag 8 januari wederom K.R.O. TV-concert in het Ontspanningsgebouw te Den Haag. Nadere gegevens vindt u op de mededelingborden.

vroeger...

nu...

en daardoor STRAKS...

... een zee van tijd.

het V.D.H.-tje

VANDER HEBBEM

Redacteur: C. SCHREVEL
Nr 676
30 december 1960

PERSONELSORGaan VAN VAN DER HEEM N.V. EN AANVERWANTE BEDRIJVEN - DEN HAAG EN UTRECHT

BELANGRIJKE VERBETERING

Enkele weken geleden verscheen een studierapport, samengesteld door de Ondernemingsraad Maanweg, waarin werd nagegaan of het mogelijk was de wachttdag, die voor uurloners bij ziekte nog geldt, af te schaffen.

Zowel in de Ondernemings- als in de Ondernemings- de ENAF is, zoals u dit onderwerp uitvoerig wisseld, met het resultaat besloten de wachtvervallen.

GEEN WACHTDAG MEER

Tot op heden derfde elke uurlooner bij ziekte het loon over de eerste dag van zijn ziekte, ongeacht of hij lang dan wel kort in dienst was, of hij een gezin had dan wel vrijgezeel was.

Wat betekent dit? Het zal u duidelijk zijn, dat als bij elk ziektegeval een dag meer wordt uitgekeerd, er tegenover deze verhoogde uitkeringen verhoogde premie-inkomsten moeten staan.

In onze CAO voor handarbeiders is geregeld dat de kosten van de gehele ziekteverzekering door werknemers en werkgever gezamenlijk worden gedragen, wat dus betekent dat de kosten, verbonden aan de uitkering over de eerste dag van de ziekte, zowel door u als door de N.V., moeten worden betaald. Deze kosten bedragen ongeveer een half procent van het loon, waardoor de uurloners met ingang van 1 januari a.s. ¼ % meer premie moeten gaan betalen. Bij een bruto weekinko-

men van bij voorbeeld f 100,— is dit f 0,25 per week.

Voor de Maanweg betekent dit dat de 2,05 % ziektegeldpremie, die u tot nu toe betaalde, wordt verhoogd tot 2,3 %. Voor Utrecht blijft de te betalen premie 3 %; in Utrecht zou het namelijk mogelijk zijn om met ingang van 1 januari a.s. de premie terug te brengen van 3 % op 2,75 %; wij houden de premie echter op 3 %, maar gaan daarvan ook ziektegeld betalen over de eerste ziektdag. Bij de ENAF betaalt men momenteel 3,1 %, dit wordt 3,55 %. Deze verhoging van 0,45 % betreft 0,3 % voor het afschaffen van de wachttdag en 0,15 % omdat de bedrijfsvereniging de totale premie met ingang van 1 januari 1961 heeft verhoogd.

Wat doen wij ermee?

U zult het met ons eens zijn dat het bovenstaande een belangrijke sociale verbetering is, een verbetering, die wij die anderszits ons allemaal de verplichting oplegt om in geen enkel opzicht misbruik van deze nieuwe regeling te maken. Er is dan ook in overleg met de Ondernemingsraden afgesproken, dat ieder die ziek gemeld is, reeds de eerste dag wordt gecontroleerd. Blijkt niet in elk opzicht aan de controlevoorschriften te zijn voldaan, dan is de kans groot dat de uitkering

PROMOTIE

De heer J. de Vries, thans baas in de Kastentafabriek te Den Haag, zal in 1961 een belangrijke promotie maken.

Nadat hij eerst baas was van de Stofzuigermontage, daarna deze functie vervulde in de Kastentafabriek, gaat hij zich de komende weken bekvamen in het sa-

menstellen van die radio- en TV-onderdelen, die straks in ons nieuw bedrijf in Sneek zullen worden vervaardigd. Zodra het pand in de Bloemstraat te Utrecht klaar is, krijgt hij daar de leiding over 20 personen die voor de fabri-

onze eerste dag voor degene die dit aangaat niet wordt verleend. Wij vertrouwen erop dat ieder het belang van deze verbetering inziet en dit op geen manier wijze voor zich zelf en voor anderen in gevaar zal brengen.

C. Schrevel.

ONZE BESTE WENSEN

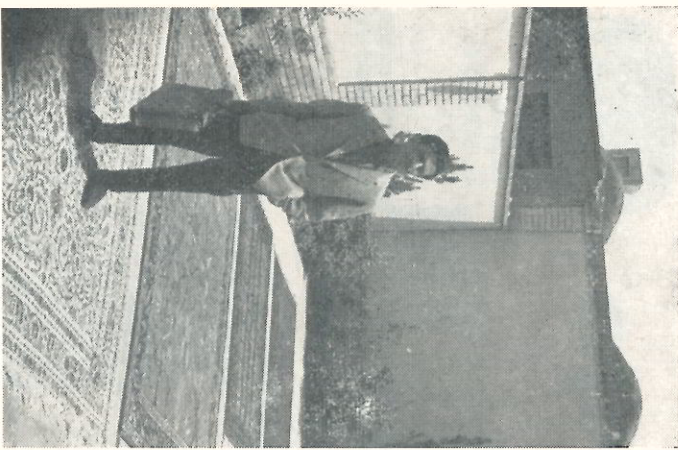
De redactie van het VDH-tje wenst haar lezers veel voorspoed in het nieuwe jaar.

G. J. VAN DER WESTEN

Dinsdag 20 december j.l. bereikte ons 's morgens vroeg het droeve bericht dat enkele van onze medewerkers uit Leiden, die dagelijks per auto naar Den Haag reizen, een ernstig ongeval was overkomen. Drie van hen werden min of meer ernstig gewond in Leiden in het ziekenhuis opgenomen; onze medewerker G. J. van der Westen verloor het leven.

Wij kennen de heer Van der Westen nu ruim 6 jaar; hij werkte eerst in de afdeling Transport-matorenfabricage en de laatste vijf jaar in de Draaierij. Hij was een prettige medewerker, die ondanks zijn gebrek, of juist door zijn gebrek een bijzondere plaats onder zijn collega's innam. Onze gedachten van medeleven gaan uit naar zijn moeder, bij wie hij inwoonde en van wie hij door dit ongeluk zo plotseling is weggenomen. Wij wensen haar alle sterkte om dit zware verlies te dragen.

Hormoosze Delai, de onvolprezen assistent.

SALAAM VAN DER HEEM

De schaduwen van de zon begonnen reeds langer te worden toen het bericht binnenkwam dat wij de volgende dag naar Goan zouden gaan met enige televisietoestellen. Deze apparaten zouden daar geplaatst moeten worden

compleet met antenne.

Op het eerste gezicht een normaal bericht. Totdat ik te weten kwam dat Goan een stadje was dat ongeveer 120 kilometer ten zuiden van Teheran ligt. Er werd ook nog bij verteld dat er een heuvelrij en een zoutmeer tussen deze twee steden lagen en dat begon ik een beetje benauwd te krijgen, omdat een goede ontvangst van de zwakke TV-zender te Teheran nu niet bepaald bevorderd wordt door een grote afstand alsmede een heuvelrij. Een vooronderzoek was dan ook de enige mogelijkheid om zekerheid te verschaffen, maar er moest vlieg worden gehandeld. Dus als een haas ermaar toe om de veldsterkte te meten. De bekende oude Simca werd van instrumenten en andere materialen voorzien en de reis begon.

De schaduwen waren inmiddels al aardig langer geworden, toen wij omstreeks half zeven de laatste huizenrijen van Teheran achter ons lieten; wij, dat wil zeggen mijn onvolprezen assistent, de heer Hormoosze Delai, een aardige jongen van 21 jaar, en ondergetekende.

Op enige kniën na, bleek de weg in goede conditie te zijn, waardoor het mogelijk was te flink tempo aan te houden. Deze weg voerde ons door een zeer merkwaardig landschap, een soort maanlandschap, hier en daar een heuvel met een witte streep aan de voet — wat achteraf zout bleek te zijn —, verder was er geen grassprietje te kennen. Het was zo dor en droog als alleen maar een woestijn kan zijn. Na een goed uur begon de weg te stijgen en te kronkelen, zodat wij ken-

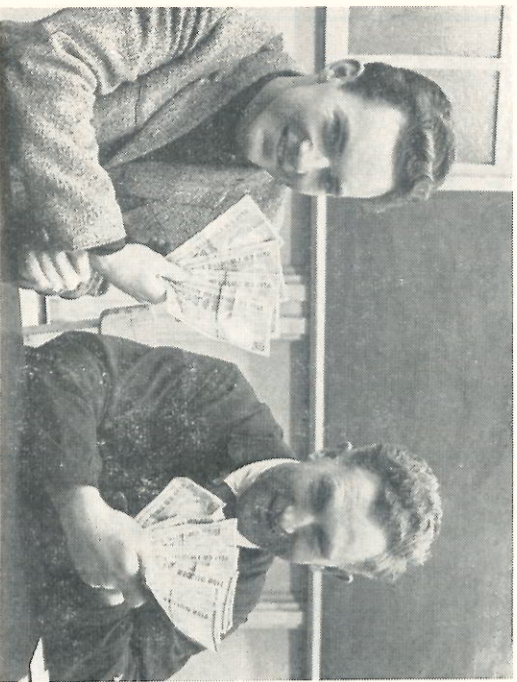
nelijk door de bewuste heuvelrij reden.

Langs de weg stond zelfs een soort herberg. Daar smeeden wij de stoffige kelen met een soort huisvuil-limonade met een twijfelachtig smaakje. De reis werd weer voortgezet, maar het geluk hadden wij kennelijk in dat cafeetje achtergelaten, want binnen een kwartier hadden wij een leuke band. Het was inmiddels aardedonker geworden, wat het onleggen van het reservewiel nu niet bepaald bevorderde, maar ten slotte lukte het. Na nog een flinke tijd te hebben doorgereden, kwamen de lichtjes van Goan in zicht. Om nog een straatje van de uitzending te benutten, waren wij gedwongen om vanaf dat punt de meting te verrichten.

Onder het schijnsel van de koplampen werd de antenne opgezet en de meting verricht. Het resultaat was inderdaad niet best, maar met een zeer goede antenne was er nog wel wat van te maken.

Terwijl wij bezig waren, werden wij plotseling gestoord door twee gendarmes, die tot de tanden toe gewapend waren en, aangeflokt door het licht en de vreemde handelingen, het geval eens kwamen onderzoeken. Na de uitleg van de assistent en met behulp van een paar sigaretten veranderden deze krijgslieden in een paar bijzonder vriendelijke heren. Met plezier hielpen zij de antenne weer afbreken en inladen. Wij schudden elkaar de hand en keerden huiswaarts, weliswaar onder protest van Hormoosze, die het een beetje gevaarlijk vond om zonder re-

Vervolg pag. 4 kolom 1

v.l.n.r. ziet u dus de heren van Balveren, Oudshoorn, Rog, Cos, De Gruyter en Borleffs.

HET LIEP IN DE HONDERDEN GULDENS

U kent zo langzamerhand dit spelletje al. Geld in de hand, idee beloofd en het feit dat de heren gefotografeerd zijn wijst erop dat de beloning niet gering is. De heer G. van Balveren, werkzaam op de Spoelentfabriecage, vroeg de Ideeëncommissie of voor een bepaalde bewerking het aanschaffen van een machine gerechtvaardigd was. Weliswaar moest er eerst geld worden uitgegeven, maar de werkbesparing was dusdanig groot, dat de heer Van Balveren voor dit idee f100,— kreeg uitgeveikt.

Niet minder vindigrijf was de heer J. Oudshoorn, werkzaam in de Gereedschapmakerij. Hij construeerde een klein voor het ophangen van staafnaden, waardoor het boren

tappen en vervolgens met een haak ophangen overbodig werd. Een veel eenvoudiger oplossing dus.

Mijnheer Oudshoorn ging daarom voor Kerstmis met f150,— extra naar huis.

Nadat ir Borleffs de heer G. J. M. Cos van de afdeling Draaterij verteld had hoe zijn idee over het draaien van een as door de Ideeëncommissie was beoordeeld, overhandigde hij hem het mooie bedrag van f220,—.

De heer Cos, zeer verheugd, dankte zijn chef, de heer De Gruyter en zijn baas, de heer Rog, voor de medewerking die hij bij de ontwikkeling van dit idee van hen had ondervonden. Alle heren onze hartelijke gelukwensen.

Een overstapje

Ons ritkaartje voor 1960 is over enkele dagen afgelopen. Maar toen we vorig jaar het namen, bedoelden we allen er een overstapje mee te nemen naar 1961. Want we hoopten echt geen van allen, dat met 1960 onze levensrit was afgelopen. We gaan graag een nieuwe rit in. Al willen we op de oudejaarsavond wel eens even rustig en met gepaste ernst terugkijken op wat voorbij is gegaan, we maken er toch een gezellig avondje van, een ritje feest, want we doen het met 't stellige plan en verlangen, 1961 met frisse moed in te gaan.

Eigenlijk kunnen we dan nog beter van een overstapje van een abonnement spreken, want zo ligt het toch in de regel, niet waar? Maar enige zekerheid daarover heb je niet. Toen we in ons bedrijf elk jaar zo op 30 december een jaarsluitingsconferentie plechten te houden, moesten we elke keer na de opening een aantal medewerkers noemen, die geen overstapje hadden getrengen en voor wie de rit in het aflopende jaar geïndigd was.

Dat was een daad van pieteltit jegens hen, die korter of langer naast ons hadden gewerkt. Dat was ook altijd een zachte herinnering voor ons allen, dat we nooit zeker zijn van het overstapje, al vragen we erom. De grote Bestuurder van het leven maakt volkomen zelfstandig uit, wie van ons een enkele rit en wie een overstapje krijgt. Dat is Zijn wijsheid en daarin verijst Hij zich nooit, ook al snappen wij er vaak niets van.

Naast die herinnering aan de onzekerheid van onze levensduur en van het bestaan van landen, steden, regeringen, ondernemingen, instellingen en wat dies meer zij, is het tegelijk — gelukkig — ook altijd weer een warm gevoel van dankbaarheid, als je het overstapje en het nieuwe jaar krijgt toegeschoven.

Dat wil dus zeggen: een heeleboel nieuwe kansen. Kansen in je woerk, in je studie, in je verkeer met je gezin, je milieu, je collega's, chefs, ondergeschikten; kansen om wat te doen en nog meer om wat te zijn, iets te betekenen in het leven van anderen. Als je je overstapje hebt getrengen, zou je eigenlijk moeten bedenken, wat men van je zou hebben gezegd, als je rit was afgelopen.

Van nog veel ver strekkender betekenis is het, wat de grote Bestuurder van het leven van je zou zeggen. En dan is het toch weer echt fijn, als het een overstapje is geworden en je weer een serie nieuwe kansen krijgt. Want die liggen er voor het grijpen in 1961; als je ze ook grijpt.

Scheurer Str.

KORTER WERKEN DOOR SAMEN WERKEN

WIE NEEMT DE KOP?

„Komt er nu nog wat, of komt er niets?” Deze verzuchting hebben wij al verschillende keren horen slaken. Wij kunnen ons voorstellen, dat u ongeduldig wordt. Aan de andere kant zult u zich misschien niet gerealiseerd hebben wat een enorm werk er aan deze kaartjesactie vastzit.

In de eerste plaats het registreren en voorlopig beoordeelen van 2.000 suggesties, stuk voor stuk doorlezen en waarderen. Wanneer wij hiervoor gemiddeld 2½ minuut per stuk uitrekken, dan betekent dit alleen al twee weken werk in „continuïteit”. Dan komt daar nog bij de administratieve afhandeling, zowel voor de loten als voor de nieten; een werkje dat ook wel twee weken vergt.

Zo gezien, wordt er toch hard gewerkt door bedrijfsleiding en bedrijfs-promotors om naast het gewone werk deze extra opdracht vóór de derde lozing op 6 januari gereed te hebben.

Op het moment dat wij dit schrijven bekend. Globaal kan op een kleine 1.000 goedgekeurde suggesties in deze actie worden gerekend (bijna 50% van het totaal). Een respectabel aantal dus!

Wij hebben voor ons zelf, nieuwsgierig als wij zijn, de balans al eens trachten op te maken. Zou Urecht zich op de eerste plaats kunnen handhaven? Of zou één van de andere bedrijven of de Centrale afdeling de kop nemen?

Wij hebben uit dit gepuzzel wel zoveel begrepen, dat er een spannende race aan de gang is. Bij het verschijnen van dit nummer zullen de scoreborden de uitslag wel gepubliceerd hebben. Bij voorbaat onze hartelijke gelukwensen voor de winnaar.

In totaal zijn er ruim 1.500 suggesties gedaan die in eerste instantie als bruikbaar zijn gekwalificeerd. Dat de in- en doortroering met het daaraan verbonden uitzoekwerk maanden tijd in beslag zal nemen, zal iedereen duidelijk zijn.

Wij stellen ons voor het accent nu meer op de kwaliteit van de suggesties te gaan leggen. Plektert u nog eens wat langer uw gedachten eens wat verder uit. Mogelijk wordt uit uw suggestie een idee geboren. Dat dit geen windleierleg, kunt u wellichts in ons VDH-tje constateren. Het ligt in de bedoeling u hierbij zo mogelijk enige steun te geven. Hoe dit in z'n werk zal gaan, hoort u nog nader.

Misschien ten overvloede willen wij nog even de prijzen vermelden van de 3e lozing; dit keer het begerenswaardige bedrag van 5 x f 225,—.

HARTELIJK WELKOM

Ter verdieping van de prettige contacten die met het oog op de voor genoemde vestiging van een bedrijf aldaar reeds met het gemeentebestuur van Sneek zijn gelegd, heeft onze directe een aantal autoriteiten uit die stad voor een nadere kennismaking met onze onderneming uitgenodigd.

De datum hiervoor is bepaald op donderdag 5 januari aanstaande. Die dag zullen onze gast zijn: de burgemeester, de wethouders en overige raadsleden, de gemeentesecretaris, enige hoofden van dienst, de directeur van het Gemeentelijk Arbeidsbureau, de voorzitter van het departement Sneek van de Nederlandse Maatschappij voor Nijverheid en Handel, alsmede de hoofdredacteur van verscheidene Friese kranten.

Wij hittede jimme fan herte wolkom en bitrouwe, dat de neitins nimme sille op de weomreis nei Snits, in noflikke wêze sil.

Ook 'savond's TV-service

Indien zich onverhoopt 's avond's een storing voordoet aan een op de persoonskaart met garantie gekocht televisietoestel, dan is het mogelijk — indien het een niet al te oud toestel betreft — de hulp van een mobiele service-inspecteur in te roepen, mits de storing voor 20.30 uur wordt opgegeven.

Deze storing dient men zelf te melden aan de dienstdoende service-in-

specteur. De portier van ons complex Maanweg (tel. 070-814311) verstrekt inlichtingen wie er dienst heeft die avond.

In de garantieperiode zijn de kosten voor rekening van de fabrikant, na de garantieperiode dient de opdrachtgever het bedrag van deze kostbare televisie-service te voldoen na ontvangst van de rekening. Deze regeling geldt alleen voor personeelsleden, die in Den Haag en omgeving wonen. Technische Dienst.

IN MEMORIAM

Het is gebruikelijk dat aan het begin van de jaarsluitingsbijeenkomst in korte bewoordingen de in het afgelopen jaar overleden medewerkers van ons bedrijf herdacht worden.

Daar deze bijeenkomst dit jaar niet zal worden gehouden, meent de redactie in dit laatste nummer van het jaar 1960 te moeten memorieren welke personeelsleden ons bedrijf door de dood zijn ontvallen.

N. Somnemans
A. W. Kreeftmeyer
G. van Delft
G. J. van Pulsten
D. P. C. de Gunst
G. J. van der Westen
M. Rontelap

en mevrouw C. G. van der Heem-Hemmes van Zoetendaal, commissaris onzer vennootschap.